

[Sigsgaard.]

økonomiske interesser er involveret. Det ved vi også fra det øvrige land. Hvorfor var det svært at få en ordening i Ålborg? Hvorfor var det svært i Århus? Hvorfor var det svært i Nykøbing Falster og en hel række andre steder? Fordi der var økonomiske interesser involveret, fordi der var nogle, der havde nogle økonomiske privilegier, som de måtte give afkald på, hvis man skulle få en fornuftig ordening. Derfor var det svært, men dér skar man igennem fra folketingets side. Det tør man ikke i hovedstadsområdet.

Hovedparten af Danmarks velhavere er samlet sammen i nogle ganske få kommuner, der fortrinsvis ligger i hovedstadsområdet. Det drejer sig først og fremmest om Gentofte og Søllerød og derefter også om Frederiksberg. Der er også andre kommuner, men lad mig holde mig til nogle få. Mange af disse kommuners indbyggere er meget velhavende. Kommune- og grundskatterne er derfor yderst beskedne, og lad mig give et eksempel. Slår man op i Statistisk Årbog og finder de nyeste tal, vil man se, at en parcelhusejer i Gentofte kommune, Danmarks rigeste, betaler ca. 1.000 kr. i grundskyld for en almindelig grund om året. Hvis han boede i København, skulle han betale 2.000 kr. om året. Samtidig har den københavnske parcelhusejer gennemsnitlig 24.000 kr. i skattepligtig indkomst at betale af. Gentofteborgeren har 40.000 kr. at betale sit langt mindre grundskyldsbidrag af. Og samtidig er kommuneskatten langt lavere i Gentofte, end den er i København.

Nu vil jeg nødig have skyld for at være rabiater og yderliggående og alt det dér i denne sag, og derfor har jeg med omhu valgt beskedne tal at sammenligne på. For forskellen mellem København og Gentofte er jo ikke nær så stor, som hvis jeg f. eks. havde prøvet på at skildre forholdene i Gentofte sammenlignet med forholdene i Ballerup, for slet ikke at tale om forholdene i Herstederne. Her bliver det endnu mere grelt. Men allerede sammenligningen mellem København og Gentofte viser, at der er nogle økonomiske misforhold her i hovedstadsområdet, som man ikke finder magen til nogen andre steder i landet. De mindre misforhold, man har haft andre steder i lan-

det, har man ment det nødvendigt at afhjælpe og råde bod på. Man har gennemført reformer på tværs af en række folks meninger osv. med hård hånd; og mange gange har det været rigtigt, men her, hvor forholdene er langt værre, her tør man ingenting.

Det er klart, at disse rige kommuner ikke vil sælge deres privilegier. I dag betaler velhaverne en lille skat, almindelige lønarbejdere betaler en høj skat, for de sidste bor jo i de fattige kommuner, og derfor er kommunerne fattige, og de første bor i de rige kommuner, og derfor er kommunerne rige, og den forskel øges for hver eneste dag. Dette vanvittige system, at de, der har god betalingsevne, slipper billigt, og de, der har dårlig betalingsevne, betaler dyrt, skal altså opretholdes, og det kæmper selvfølgelig Gentofte og Søllerød og Lyngby og Frederiksberg og visse andre kommuner for at opretholde, og det er lykkedes for dem i 40 år. Nu ser det altså ud til fortsat at skulle lykkes, at dømme efter den nervøse og valne måde, som ministeren har taget fat på problemet på. Hans forgænger har hovedæren for, at skattelyene i provinsen er afskaffet. Det bør være det mindste krav til en hovedstadsordening, at de også afskaffes i hovedstaden, og derfor vil jeg spørge og bede om et svar her i dag: vil ministeren garantere, give sit ord på, at den kommende hovedstadsordening vil omfatte en lige så fuldstændig økonomisk udligning som den, der er sket i bl. a. Århus, Ålborg og Odense, eller vil han ikke? Lad os få et helt klart svar her i dag, så har det udvalg, der nu skal nedsættes — jeg er uenig i sammensætning og alt det dér — dog noget at gå ud fra.

Et andet krav til ordningen må være, at der virkelig bliver fællesskab i hele området med hensyn til de opgaver, som efter deres funktion er fælles: trafik, hospitaler, større veje, el- og vandforsyning, hovedkloakering, planlægning og jordpolitik. Der er behov for et langt videregående fællesskab i hovedstadsområdet end i det øvrige land. Det har jeg ikke tid til at begrunde, men det er vel også indlysende. Opfylder det forslag, som ministerens udvalg kommer med, ikke de krav, som ikke bare jeg stiller, men som jeg tror mange andre vil stille, og som må forekomme meget, meget rimelige, så vil vi stille vort eget forslag til en hoved-